

[Arbejdsministeren]

ling i det offentlige system, at man opkræver et beløb hos arbejdstagere. Vi har til hensigt udelukkende at opkræve gebyrer hos arbejdsgiverne, altså de arbejdsgivere, som vi løser specielle arbejdsopgaver over for.

Men som jeg sagde til hr. Nyrup Rasmussen, er der ingen garanti for, at private virksomheder ikke kan gå ind i en ordning, hvor man skal betale et eller andet beløb som arbejdstager. Her er det igen, jeg vil spørge: Hvorfor dog betale for noget, som man kan få gratis hos AF?

Jeg kan ikke garantere, fru Lilli Gyldenkilde, at der slet ikke vil kunne blive tale om betaling, overførsel af midler fra kommuner til AF. Hvis AF eksempelvis under henvisning til reglerne om indtægtsdækket virksomhed løser specielle serviceopgaver for private virksomheder eller for kommuner, skal der naturligvis være anledning til at opkræve betaling herfor; det kan ikke være anderledes.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Arbejdsministeren undrede sig over mit spørgsmål og stillede et modspørgsmål, som lød noget i denne retning: Hvorfor skal man betale for noget, man kan få gratis, underforstået hos arbejdsformidlingen?

Det vil jeg gerne forklare arbejdsministeren. Arbejdsministeren må være bekendt med, at hvis man af arbejdsformidlingen, den offentlige arbejdsformidling, enten bliver anvist til et arbejde eller bliver henvist til et arbejde, knytter der sig under visse omstændigheder nogle sanktioner dertil. Hvis man siger nej til tre henvisninger, så underkaster man sig nogle sanktioner i dagpengesystemet. Hvis man ikke lever op til en anvisning, får man også sanktioner.

Jeg skal sige til hr. arbejdsministeren, at man, hvis der er et privat vikarbureau ved siden af, lige pludselig får »chancen« for både at blive henvist, anvist og vist, uden at der er tale om nogen som helst sanktioner, såfremt arbejdet ikke passer i ens eget system.

Det fører mig frem til, arbejdsminister, at vi faktisk har en utrolig alvorlig situation foran os, hvis dette lovforslag presses igennem. Vi risikerer, at alle de dårlige virksomheder med de store gennemtræk, der har en gennemsnitlig årlig beskæftigelse pr. person på f.eks. 26 uger eller så, bliver faste kunder i private vikarbureauer, der mod betaling hos ledige lønmodtagere,

der mangler 26 ugers beskæftigelse, kan indgå i et ulykkeligt kredsløb, som ingen i det her samfund er tjent med.

Derfor må vi sige, arbejdsminister, at der er en direkte sammenhæng mellem det at have en rådighedsbekendtgørelse, som skal være velfungerende, og så have et arbejdsmiddelsystem, hvor det er arbejdsformidlingen, der står for sammenknytningen mellem vores dagpengesystem, vores rådighedsbekendtgørelse og den aktive arbejdsmarkedspolitik.

Og så til sidst: Hvordan kan ministeren argumentere for, at arbejdstilbudsordningen ikke påvirkes af det, der er ved at ske i arbejdsformidlingen?

Jeg tror desværre, vi vil se en udvikling, hvor vores service i forhold til dem, der ikke har nået at blive langtidsledige endnu, bliver ringere, og så stiger risikoen for, at de endnu ikke langtidsledigblevne bliver langtidsledige. Derigennem får vi desværre en større stigning i antallet af langtidsledige og dermed desværre ændrede forudsætninger for vores arbejdstilbudsordning. Men det kommer vi tilbage til i en dokumentation.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal love for, at arbejdsministeren svingede sig op i højderne. Man skulle næsten tro, der var sølvbryllup et eller andet sted: »... løfter frihedens fakkelt lidt højere.«

Det lyder godt, ja, hele regeringen nikker og ser taknemmelig ud. Jeg har nu den opfattelse, at vi kommer tættere på dumhedens dybe kløft, når man kører forslag igennem af denne karakter.

Hvad er det, man gør med dette forslag? Man går ind og smadrer en velfungerende organisation, som, når der er problemer på arbejdsmarkedet, har mulighed for at få fat i den enkelte, har redskaberne til at få sat gang i systemerne og virkelig har vist, at den duer til noget. Det er det, man går ind og smadrer uigennemtænkt, og derfor vil det selvfølgelig senere vise sig, at det er helt tåbeligt, det, man er i gang med her.

Må jeg endelig sige, at jeg tit har undret mig, når regeringen, specielt arbejdsministeren, har fremsat forslag om afbureaukratisering. Det er jo et flot forslag, men hver eneste gang arbejdsministeren – både den nuværende og den forhenværende – har fremsat forslag af denne ka-